

**[Industri- og samordningsministeren]**

godt kan forstå, hvad der ligger til grund. Men i denne sag må jeg erkende at jeg ikke forstår det.

Man taler om – nu kan jeg ikke lige huske, hvem af ordførerne der brugte udtrykket – at vi gik meget længere end direktivet. Undskyld mig, det passer ikke! Der blev talt om, at vi stillede dansk erhvervsliv ringere end andre landes erhvervsliv. Jeg mener, at vi stiller dansk erhvervsliv klarere og bedre. Jeg har den stik modsatte opfattelse af V og K.

Vi er dog enige om, at der er to punkter tilbage, hvor man kan sige at vi – efter min mening af klargøringsmæssige grunde – har fortolket direktivet. Det ene er ikke, som det blev sagt af ordførerne, begrebet tjenesteydelser, for begrebet tjenesteydelser som sådan er ikke omfattet af denne lovgivning. Alle tjenesteydelser, der har noget gøre med rådgivning og alt muligt andet, er det således ikke; det er alene de tjenesteydelser, der er knyttet sammen med et produkt. Jeg havde lejlighed til i samrådet i Erhvervsudvalget for nylig at nævne det eksempel – jeg tror også, det er nævnt af den tidligere minister fra talerstolen her – at hvis man står over for at få en reparation på en bil og der opstår en fare eller et eller andet, hvad er så årsagen til faren? Er det mekanikeren, der har klamphugget med skruen, eller har der været noget galt med skruen?

Det vil være fuldstændig håbløst i en eventuel erstatningssag at finde ud af det, og jeg er meget overrasket over, at man ikke kan se fordelene ved at gøre som hovedparten af de øvrige EU-lande, nemlig at fortolke disse tjenesteydelser og produkter sammen og sige: Dette her er ikke til at adskille. Det gør hovedparten af de andre lande; altså må man sige, at Danmark ikke stiller sit erhvervsliv ringere på det punkt. Vi gør det klart, så man ikke skal have endeløse bevisdiskussioner og dokumentationsdiskussioner i en eventuel sag.

Det har et flertal af landene, og som fru Lissa Mathiasen nævnte det, Kommissionen i øvrigt også fortolket ind i dette her, hvad jeg synes er helt fornuftig og praktisk anvendelig politik.

Det andet punkt er fast ejendom; og nu forstår jeg, at problemet er, at man synes, vi går for tæt på ejendomsmægleres og ejendomshandlers ansvar osv. For mig at se kan man ikke forestille sig, at der ville kunne opstå no-

gen situation i forbindelse med et ejendomsalg, hvor huset er farligt eller sikkerhedsmæssigt uforsvarligt eller noget tilsvarende, hvor ejendomsmægleren ikke allerede i forvejen var dækket ind af de paragraffer, der står i ejendomsmæglerloven, som jeg forstår, at alle har været enige om.

Jeg skal bare nævne fra to af paragrafferne i loven om omsætning af fast ejendom, at formidleren – altså ejendomsmægleren eller ejendomshandleren – skal rådgive begge parter om behov og muligheder for en byggeteknisk gennemgang af ejendommen og gøre begge parter bekendt med rapporten for sådan en byggeteknisk gennemgang, hvis en sådan foreligger. Det er det ene.

Man kan vel næppe forestille sig, at en byggeteknisk gennemgang ville have kunnet overse, hvis huset var særdeles farligt sundhedsmæssigt, sikkerhedsmæssigt eller på anden vis – så er det i hvert fald en dårlig rapport. Altså må ejendomsmægleren i forvejen bare i den paragraf have en forpligtelse på dette område.

I § 14 i den samme lov, altså loven om omsætning af fast ejendom, fastslås det, at formidleren har en generel undersøgelsespligt og i fornødent omfang skal foretage undersøgelser samt indhente og kontrollere oplysninger med henblik på, at købsaftalen bliver betryggende osv.

Jamen også her må det da siges, at man allerede er omfattet af sådan noget. Det kan godt være, at ejendomsmægleren ikke får øje på alting – det er da menneskelig forståeligt – men ejendomsmægleren skal jo bare handle i god tro. Ejendomsmægleren skal til gengæld, hvis han ved, at der er en fare sundhedsmæssigt eller sikkerhedsmæssigt, give oplysning om det, og det synes jeg er helt fair og fuldstændig i overensstemmelse med alt det, der står i omsætningsloven vedrørende fast ejendom.

Altså må jeg bare sige, at de krav, denne lovgivning måtte tilføre i forhold til ejendomsmægler og ejendomshandler, er for mig at se ikke eksisterende, er så minimale, at man må sige, vi er helt ude på overdrevet, og derfor kan jeg ikke forstå, at man af disse to grunde vil svinge sig op til at tale om, at man stiller dansk erhvervsliv ringere.

Igen vedrørende spørgsmålet om fast ejendom: Grunden til, at vi inddrager ikke bare, som det jo skal ske ifølge direktivet, ethvert